

ΕΤΟΣ 66ον

30 Δεκεμβρίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (3422)

«ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΑΥΤΟΝ ΟΥ ΠΑΡΕΛΑΒΟΝ»

Δέν ἔχει περάσει ἑβδομάδα ἀπό τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων πού ψάλλουμε «τά σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται» καί ἀκοῦμε στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή γιά «θρῆνον καί κλισυθμόν καί ὄδυρμόν πολὺν». Ἡ χαρά πού ἔφερε σέ ἡμᾶς ἡ Γέννηση τοῦ Σωτήρα, ἐκτός τοῦ ὅτι σέ Ἐκεῖνον «ἔστοίχισε» τήν Κένωση τῆς Ἐνανθρώπησός του, ἀπό τήν πρώτη μέρα τῆς Καθόδου του ἄρχισε νά τοῦ «κοστίζει» πίκρες: Κατ' ἀρχήν βρῆκε κλειστές τίς πόρτες τῶν σπιτιῶν μας, καί ἀναγκάστηκε νά γεννηθεῖ σέ στάβλο, γιὰτί «οὐκ ἦν αὐτῷ τόπος ἐν τῷ καταλύματι». Καί σήμερα ἀκοῦμε γιά ἀπειρή σφαγῆς, πού τόν ἀναγκάζει νά πάρει –βρέφος ἀκόμα– τόν δρόμο τῆς ἐξορίας.

Ξένος ἐκ βρέφους

Δέν εἶναι λοιπόν ἄστοχη ἡ χαρακτηριστική λεπτομέρεια στήν ὀρθόδοξη εἰκόνα τῆς Γέννησης, πού ἀπεικονίζει τή φάτνη μέ σχῆμα τάφου. Ἡ ἐπί γῆς «φιλοξενία» τοῦ Θείου Βρέφους ἀρχίζει ἀπό μιὰ φάτνη ἀλόγων ζώων καί καταλήγει σέ ἕναν τάφο –καί μάλιστα ξένο τάφο– μετά ἀπό θάνατο ἀτιμωτικό! Δέν θά ἦταν ἐπομένως τελείως ἄκαιρο, μέρες χριστουγεννιάτικες, νά θυμηθοῦμε κάτι ἀπό τό θρηνητικό τροπάριο, πού ψάλλουμε στήν ἐξοδο τοῦ Ἐπιταφίου τῆ Μεγάλης Παρασκευῆ. Ἐκεῖ παρουσιάζεται ὁ ἀπό Ἀριμαθαίας ἅγιος Ἰωσήφ νά ζητάει ἀπό τόν Πιλάτο τήν ἄδεια νά ἀποκαθηλώσει τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἀπό τόν Σταυρό λέγοντας: «Δός μοι τοῦτον τόν ξένον, τόν ἐκ βρέφους ὡς ξένον ξενωθέντα».

Ὁ Κύριος καί δημιουργός τοῦ σύμπαντος ἔρχεται νά σώσει τόν κόσμον καί σχεδόν ὅλοι τόν ἀντιμετωπίζουν σάν ξένο. «Εἰς τά ἴδια ἦλθεν καί οἱ ἴδιοι αὐτόν οὐ παρέλαβον». Μόνο κάποιοι ποιμένες καί τρεῖς «μάγοι Περσῶν βασιλεῖς» ἀπό τά βάθη τῆς Ἀνατολῆς τόν ἀναγνωρίζουν καί τόν προσκυνοῦν. Ἐπρεπε νά ἔρθουν οἱ ξένοι, γιά νά ξυπνήσουν τοὺς «δικούς του» πού τόν θεωροῦσαν ξένο καί νά τοὺς ἀποκαλύψουν ὅτι εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Βασιλέας

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. β' 13-23)

Ὁ πρῶτος διωγμὸς τοῦ Ἰησοῦ

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεύγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ Παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις αὐτῆς, ἀπὸ διημέρου καὶ κατοπέρου, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρος πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσὶ. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἔλθων κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

tous. Ἀλλὰ ποῦ νὰ βρεθεῖ θρόνος γιὰ τέτοιο Βασιλέα σέ καρδιές πωρωμένες ἀπὸ τὴν πονηρία καὶ τὴν ὑποκρισία, καὶ πολὺ περισσότερο στὴ γεμάτη φιλοδοξία καρδιά τοῦ Ἡρώδη!

Μανία ἀνιάτος

«Δέν ἔπρεπε νὰ θυμώσει ὁ Ἡρώδης», λῆει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «μέ τὴν ἀναχώρηση τῶν Μάγων δι' ἀλλοτρίας ὁδοῦ. Ἔπρεπε νὰ φοβηθεῖ καὶ νὰ συσταλεῖ, ἀφοῦ εἶχε ἀφορμές θεραπείας: καὶ ἐκεῖνοι τοῦ μίλησαν γιὰ τὸ ἀστέρι, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς γιὰ τίς προφητεῖες. Ἀλλὰ ὅταν ἡ ψυχὴ εἶναι ἀγνώμων καὶ ἀνιάτος, κανένα ἀπὸ τὰ φάρμακα πού δίνει ὁ Θεὸς δέν μπορεῖ νὰ φέρει ἀποτέλεσμα». « Ὡ τῆς Ἡρώδου πωρώσεως!», λῆει τὸ στιχηρὸ τῶν αἰῶνων. «Ἀφοῦ τὸν ἔπιασε μανία κατὰ τοῦ Θεοῦ πού ἐγίνε νήπιον, ἀφήνει τὸν θυμὸν τοῦ νὰ ξεσπάσει στὰ βρέφη».

Ἔτσι καὶ ὁ Ἡρώδης καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, ἀντὶ νὰ γεμίσουν μέ χαρὰ ἀπὸ τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία, πού ὑποτίθεται μέ λαχτάρια περίμεναν, ταρασσονται καὶ πονοῦν. Λέει χαρακτηριστικὰ ὁ Οἶκος τῆς ἐορτῆς: «Ἐνὼ τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω συνευφραίνονται καὶ πανηγυρίζουν μέ τὴ φανέρωση τοῦ πάντων Βασιλέως,

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

“Όταν ἀνεχώρησαν οἱ Μάγοι, ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται εἰς τὸν Ἰωσήφ εἰς ὄνειρον καὶ τοῦ λέγει, «Σῆκω, πάρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ φύγε εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ μείνε ἐκεῖ, ἕως ὅτου σοῦ πῶ, διότι ὁ Ἡρώδης σκοπεύει νὰ ἀναζητήσῃ τὸ παιδί διὰ νὰ τὸ σκοτώσῃ». “Όταν ὁ Ἰωσήφ ἐξύπνησε, ἐπῆρε νύχτα τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἡρώδου, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο πού ἐλέχθη ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ τοῦ προφήτου, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε ὁ Ἡρώδης, ἐπειδὴ εἶδε ὅτι ἐξαπατήθηκε ἀπὸ τοὺς μάγους, ἐθύμωσε πάρα πολὺ καὶ ἔστειλε καὶ ἐσκοτώσε ὅλα τὰ παιδιά εἰς τὴν Βηθλεέμ καὶ εἰς ὅλα τὰ περικυρὰ τῆς ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κάτω, σύμφωνα πρὸς τὸν χρόνον, τὸν ὁποῖον ἐξακρίβωσε ἀπὸ τοὺς μάγους. Τότε ἐκπληρώθηκε ἐκεῖνο πού ἐλέχθη διὰ τοῦ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, Φωνὴ ἀκούσθηκε εἰς τὴν Ραμὰ, θρῆνος, κλάμα καὶ μεγάλος ὄδυρμος. Ἦτο ἡ Ραχὴλ πού ἔκλαιε τὰ παιδιά τῆς καὶ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διότι δὲν ὑπάρχουν πλέον. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἡρώδου, ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται, εἰς ὄνειρον, εἰς τὸν Ἰωσήφ, ὅταν ἦτο εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τοῦ λέγει, «Σῆκω, πάρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ πάγαινε εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἔχουν πεθάνει ἐκεῖνοι, πού ἐζητοῦσαν τὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ». Αὐτὸς δὲ ὅταν ἐξύπνησε, ἐπῆρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπειδὴ ὅμως ἄκουσε ὅτι ὁ Ἀρχέλαος εἶναι βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ πατέρα του Ἡρώδου, ἐφοβήθηκε νὰ μεταβῇ ἐκεῖ. Εἰς ὄνειρον καθωδηγήθηκε ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ ἔφυγε εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ὅταν ἐφθασε, ἔμεινε εἰς πόλιν, πού ὠνομάζετο Ναζαρέτ, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλέχθη ἀπὸ τοὺς προφῆτας, ὅτι δηλαδὴ θὰ ὀνομασθῇ Ναζωραῖος.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

μόνο ὁ Ἡρώδης ὑποφέρει μαζί μέ τοὺς προφτοκτόνους Ἰουδαίους. Καὶ εἶναι φυσικό μόνο αὐτοὶ νὰ ὀδύρονται, γιατί τώρα τελειώνει ἡ βασιλεία τους. Μόνος ἀληθινός καὶ αἰώνιος πῆλσον Βασιλέας θὰ εἶναι ὁ Κύριος, πού τώρα φαίνεται ἐν τῇ φάτνῃ ὡς νήπιον κείμενον».

«Σκιρτάτω τὰ νήπια»

Πράγματι. Ἡ χαρὰ πού φέρνει τὸ Βρέφος τῆς Βηθλεέμ, ἡ χαρὰ πού γέμισε τὰ σύμπαντα τῇ νύχτα τῶν Χριστουγέννων, δὲν εἶναι προσωρινή. Κανεῖς δὲν μπορεῖ πῆλσον νὰ μᾶς τὴν πάρει, ἔστω κι ἂν προσωρινά ἀκουστῇ «ἐν Ραμὰ θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμος πολλύς». «Πολλοὶ φηλαροῦν», λέει ὁ Χρυσορρήμων, «γιά τὴν ἀδικία πού ἔγινε μέ τῇ σφαγῇ τῶν νηπίων. Ὅμως δὲν εἶναι αἷτιος τῆς σφαγῆς ὁ Χριστός ἀλλὰ ἡ ὠμότητα τοῦ βασιλέως. Τί λοιπόν ζημιώθηκαν τὰ νήπια πού ὀδηγήθηκαν γρήγορα στόν ἀκύ-

30 Δεκεμβρίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

«Ίωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυῖδ τοῦ προφητάνακτος καί Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Ἄνουσίς ὀσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ († 285-305). Φιλειταίρου μάρτυρος († 351).

Λέοντος ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Τυρνάβῳ († 1812).
Ἦχος: πλ. β´ – Ἐωθινόν: Θ´ – Ἀπόστολος: Γαλ. α´ 11-19 – Εὐαγγέλιον: Μτ. β´ 13-23.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Ἰανουαρίου 2019, Τῶν Θεοφανείων.
Ἀπόστολος: Τίτ. β´ 11-14, γ´ 4-7 – Εὐαγγέλιον: Μτ. γ´ 13-17.

μαντο λιμένα; Δέν ἀδικήθηκαν. Ἦσα-ἴσα τό πάθος τοῦς χάρισε στεφάνια ἄφθαρτα».

Γι' αὐτό δέν θά ἔπρεπε νά σκανδαλίζει ἡ τόσο «αισιόδοξη» γλῶσσα τῶν ὑμνογράφων, πού μιλοῦν γιά «σκιρτήματα χαρᾶς» καί «εὐθυμία»: «Ἦ Ἄσκιρτοῦν ἀπό χαρά τά νήπια πού θυσιάζονται γιά τόν Χριστό». «Βηθλεέμ, μή σκυθρωπάξεις ἀλλήλα νά εὐθυμεῖς, γιατί τά βρέφη προσφέρθηκαν ὡς τέλεια θυσία στόν Δεσπότη Χριστό καί θά βασιλεύουν γιά πάντα μαζί του». «Μὴν κηλαῖς, Ραχήλ, τά τέκνα σου· βρίσκονται στήν ἀγκαλιά τοῦ Ἀβραάμ γεμάτα εὐφροσύνη». Οἱ «παράδοξοι» αὐτοὶ ὕμνοι δέν στηρίζονται σέ ψεύτικες παρηγοριές ἀλλήλα σέ ἀλήθειες· ἡ μᾶλλον στήν Ἀλήθεια, πού γιά ἐμᾶς ἔλαβε σάρκα καί ἔγινε Ἦ Ἄνθρωπος. «Ἦ ἦρθε ἡ Ἀλήθεια· ὁ Θεός φανερώθηκε σ' ἐμᾶς πού καθόμασταν στή σκιά τῆς πλάνης γιά νά μᾶς σώσει».

Χωρίς τόν Ἐπιφανέντα Χριστό, πού εἶναι ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή, «ὁ κόσμος μας», ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἐν ἁγίοις πατήρ Ἰουστίνος Πόποβιτς, «εἶναι μιά καώδης ἔκθεση ἀπεχθῶν ἀνοησιῶν. Χωρίς Αὐτόν δέν ὑπάρχει τίποτε πιό παράλογο ἀπό αὐτόν τόν κόσμο· δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀπειπισία ἀπό αὐτή τήν ζωή. Δέν ὑπάρχει πιό δυστυχισμένη ὑπαρξη ἀπό τόν ἄνθρωπο, πού δέν πιστεύει σ' Αὐτόν. Καλύτερα νά μὴν εἶχε γεννηθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος», καταλήγει ὁ ἅγιος Ἰουστίνος χρησιμοποιώντας τά λόγια τοῦ Χριστοῦ γιά τόν Ἰούδα, πού προφανῶς ἰσχύουν καί γιά τόν «βασιλέα» Ἡρώδη καί γιά ὅσους ἀμετανοήτως ὁμοφρονοῦν μέ αὐτόν.

Ἄρχιμ. Β. Λ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπεριοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἦ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---